

određivanju najniže stope carinske pristojbe za drugi djelomični poziv predviđen u okviru postupka otvaranja Provedbenom uredbom br. 1239/2011 (SL 2011, L 334, str. 16.) [neslužbeni prijevod], Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1384/2011 od 22. prosinca 2011. o određivanju najniže stope carinske pristojbe za treći djelomični poziv predviđen u okviru postupka otvaranja Provedbenom uredbom br. 1239/2011 (SL 2011, L 343, str. 33.) [neslužbeni prijevod], Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 27/2012 od 12. siječnja 2012. o određivanju najniže stope carinske pristojbe za šećer za četvrti djelomični poziv predviđen u okviru postupka otvaranja Provedbenom uredbom br. 1239/2011 (SL 2012, L 9, str. 12.) [neslužbeni prijevod], i Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 57/2012 od 23. siječnja 2012. o suspenziji natječajnog postupka otvorenog Provedbenom uredbom br. 1239/2011 (SL 2012, L 19, str. 12.) [neslužbeni prijevod] i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli zbog donošenja tih akata i Komisijina odbijanja da poduzme nužne mjere za ponovnu uspostavu zaliha sirovog šećera od šećerne trske.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. T & L Sugars Ltd i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda snosit će osim vlastitih i troškove Europske komisije.
3. Vijeće Europske unije, DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, Lemarco SA, Lemarco Cristal Srl, Zaharul Liesti SA, SFIR – Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA i SFIR Raffineria di Brindisi SpA kao i Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 151, 26. 5. 2012.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2016. – Bank Refah Kargaran protiv Vijeća

(Predmet T-65/14) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana — Zamrzavanje financijskih sredstava — Ponovno uvrštenje imena tužitelja nakon što je Opći sud poništio početno uvrštenje — Pogreška koja se tiče prava — Pogreška koja se tiče činjenica — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu — Proporcionalnost”)

(2017/C 022/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (zastupnik: J.-M. Thouvenin, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux, M. Bishop i B. Driessen, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu i D. Gauci, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 2013., L 306, str. 18.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 306, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja i, podredno, poništenje Odluke 2013/661 i Provedbene uredbe br. 1154/2013, u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja, počevši od 20. siječnja 2014.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Bank Refah Kargaran snosit će vlastite troškove i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 135, 5. 5. 2014.

**Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2016. – Export Development Bank of Iran protiv Vijeća
(Predmet T-89/14) ⁽¹⁾**

**(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Irana — Zamrzavanje
financijskih sredstava — Novo uvrštavanje imena tužitelja nakon što je Opći sud poništio prvotno
uvrštavanje — Pogreška koja se tiče prava — Pogreška koja se tiče činjenica — Obveza obrazlaganja —
Prava obrane — Pravo na učinkovitu pravnu zaštitu — Proporcionalnost — Jednako postupanje”)**

(2017/C 022/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (zastupnik: J.-M. Thouvenin, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: V. Piessevaux i M. Bishop, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu i D. Gauci, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži, prvo, poništenje Odluke Vijeća 2013/661/ZVSP od 15. studenoga 2013. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 306, str. 18.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1154/2013 od 15. studenoga 2013. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2013., L 306, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja, i, podredno, poništenje Odluke 2013/661 i Provedbene uredbe br. 1154/2013 u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja računajući od 20. siječnja 2014.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Export Development Bank of Iran snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Vijeća Europske unije.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 135, 5. 5. 2014.